

IŁOWATY (17) ai

i- (13), gy- (3), gi- (1); -ł- (10), -łł- *Strum* (7).

o oraz a *jasne*.

sg f N iłowata (7). ◊ G iłowatěj (2). ◊ A iłowatą (3). ◊ I iłowatą (3). ◊ [n G iłowat(e)go]. ◊ pl N subst iłowat(e) (1). ◊ G iłowatych (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. Zawierający *ił*, mający konsystencję *iłu*, błotnisty, zamulony; *argillosus BartBydg; uliginosus Cn* (17) : *Glis, terra argillosa, tenax, gylovata BartBydg 65b; W oney tedy rowninie Sidim było wiele łtudniczyłk iłowatych [puteos multos bituminis] BibRadz Gen 14/10.*

Wyrażenia: »głina iłowata« (1): Tedy nápalili cegły miáftho kámienia/ á glinę iłowáthą mieli miáftho wapná [*et bitumen pro caemento*]. *BibRadz Gen 11/3.*

»ziemia iłowata« = *gypsum BartBydg, Murm; glis, terra argilosa Mącz [szyk 10 : 3] (13): BartBydg 28; Murm 22; mięło iego [karpia] dobre ieft: iedno ciężkie/ bo theż ziemią iłowatą żywie. FalZioł IV 40d, IV 41b; kthorzy [budownicy wieży Babel] łámych łiebie miedzy łobą nie rozumieli/ bo kámień nie był im kámieniem/ á miáftho cegły podawali łobie wapno/ ábo ziemię iłowáthą abo wodę GrzegRóżn I3; Mącz 146c; záfypże ón Grundfeft/ ziemią dobrą iłowatą *Strum* O2, E3, Gv, K, M2 [2 r.].*

Szereg: »glinny, iłowaty« (1): o tym wiédz że ták Staw być nie może/ czyniÓN albo łypan: tylko kędy ziemiá tęga/ to ieft/ Glinna/ Iłowáta, łiwa albo czérwona *Strum* N2.

W przén (1) : Płáczćie przezroczyłtych pol iłowáte wzory/ Wiekopámiełtne dęby/ choynowe bory. *KlonŻal A3v.*

2. [Posiadający kolor *iłu*; popielaty: Ier łzárego á iłowátego piorá. *CygMysł* I2v.]

Cf ILNY